

Sygn. akt III U 761/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 września 2015 r.

Sąd Apelacyjny – Okręgowy w Tarnobrzegu Wydział III

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący – SSO Anna Moskal

Protokolant: st. sekr. sądowy Stefania Wrzyszczyk

przy udziale

po rozpoznaniu w dniu 16 września 2015 r. w Tarnobrzegu

na rozprawie

sprawy **J. S.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.**

o zmianę daty przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy i wypłatę wyrównania

na skutek **J. S.**

od **Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.**

z dnia 9 kwietnia 2015 r. nr (...)

o d d a l a o d w o ł a n i e . -

Sygn. akt. III. U. 761/15

UZASADNIENIE

Dnia 2.03.2015r. J. S. złożył do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych – Oddział w R. wniosek o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy.

Dnia 10.03.2015r. został poddany badaniu przez lekarza orzecznika ZUS, który rozpoznał u niego stan po urazie gałki ocznej lewej- leczony operacyjnie, pourazowe niedowidzenie oka lewego, zaburzenia depresyjne, nadciśnienie tętnicze, niedoczynność tarczycy i uznał, że schorzenia te czynią go częściowo niezdolnym do pracy do 31.10.2017r. Jednocześnie wskazał, że niezdolność ta pozostaje w związku z wypadkiem przy pracy.

Komisja Lekarska ZUS, rozpoznając zarzut wadliwości, w orzeczeniu z dnia 25.03.2015r. potwierdziła rozpoznanie lekarza orzecznika ZUS i również stwierdziła, że zdiagnozowane schorzenia ograniczają sprawność organizmu odwołującego się w stopniu powodującym częściową niezdolność do pracy do 31.10.2017r., a niezdolność ta pozostaje w związku z wypadkiem przy pracy przy czym określiła datę powstania częściowej niezdolności do pracy na dzień 13.03.2012r.

W konsekwencji decyzją z dnia 9.04.2015r. nr (...) organ rentowy przyznał wnioskodawcy prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy od 1.03.2015r., tj. od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek z powołaniem się na przepisy ustawy z dnia 30.10. 2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. z 2009r. Nr 167 poz. 1322 ze zm.).

Od powyższej decyzji J. S. złożył odwołanie do Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych wnosząc o ustalenie i wypłatę renty wraz wyrównaniem za okres od 13.03.2012r. do 1.03.2015r.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie z dnia 6.07.2015r. wniósł o oddalenie odwołania.

Uzasadniał, iż zgodnie z art. 129 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS świadczenie wypłaca się poczynając od dnia powstania prawa do tych świadczeń, nie wcześniej jednak niż od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek. Wyjaśnił, że J. S. pobierał rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy z ogólnego stanu zdrowia od 11.09.2012r. do 31.10.2014r., zaś decyzją z dnia 22.10.2014r. organ rentowy przyznał mu prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na dalszy okres od 1.11.2014r. do 31.10.2017r. z ogólnego stanu zdrowia w związku ze stanem narządu wzroku. Na skutek wniosku z 2.03.2015r. o rentę z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy został poddany badaniu przez lekarza orzecznika i komisję lekarską ZUS, którzy zgodnie stwierdzili, że jest on częściowo niezdolny do pracy w związku z wypadkiem przy pracy do 31.10.2017r. Komisja lekarska jako datę powstania częściowej niezdolności do pracy wskazała 13.03.2012r. Orzeczenie to stanowiło podstawę wydania zaskarżonej decyzji przyznającej prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy na okres od 1.03.2015r. do 31.10.2017r.

Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

ustalił i zważył, co następuje:

Wnioskodawca J. S. urodził się (...), posiada wykształcenie zawodowe w zawodzie murarz-tylnik, ślusarz. Pracował jako piecownik wyżarzacz obróbki cieplnej, hartownik, a ostatnio zatrudniony był na stanowisku brygadzysty piecowego wyżarzacza na oddziale obróbki cieplnej. Była to ciężka praca fizyczna wymagająca sprawności obu rąk, chodzenia, schylania się, podnoszenia ciężarów, rytmu zmianowego oraz dobrej ostrości wzroku (dowód: wywiad zawodowy).

W dniu 13.03. 2012r. uległ wypadkowi w pracy- podczas cięcia drutu doznał urazu gałki ocznej lewej.

Po raz pierwszy złożył wniosek o świadczenie rentowe w związku z wypadkiem przy pracy w dniu 27.08.2012r.

Decyzją z dnia 18.09.2012r. znak: (...) organ rentowy odmówił mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy z związku z wypadkiem przy pracy, ponieważ zdarzenie z dnia 13.03.2012r. zostało uznane za wypadek przy pracy bez prawa do świadczeń z ustawy wypadkowej. Podnosił, że wyłączną przyczyną wypadku przy pracy było naruszenie przez wnioskodawcę przepisów dotyczących ochrony życia i zdrowia.

Tutejszy Sąd rozpoznając odwołanie od powyższej decyzji prawomocnym wyrokiem z dnia 12.02.2013r. sygn. akt III U 1213/12 oddalił odwołanie.

W dniu 19.09.2012r. J. S. wystąpił z wnioskiem o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy z ogólnego stanu zdrowia. Został wówczas poddany badaniu przez lekarza orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z dnia 3.10.2012r. rozpoznał u niego stan po urazie gałki ocznej lewej w marcu 2012, stan po zabiegach operacyjnych, praktyczną ślepotę tego oka, zaburzenia lękowo-depresyjne, nadciśnienie tętnicze, nadczynność tarczycy i uznał go za częściowo niezdolnego do pracy do 31.10.2013r. w związku ze stanem narządu wzroku przy czym określił datę powstania tej niezdolności do pracy na dzień 13.03.2012r.

W konsekwencji decyzją z dnia 18.10.2012r. znak: (...) ZUS O/R. przyznał mu prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od 11.09.2012r., tj. od zaprzestania pobierania zasiłku chorobowego do 31.10.2013r.

Na skutek wniosku o przyznanie prawa do świadczenia na dalszy okres został poddany badaniu przez lekarza orzecznika ZUS, który w dniach 9.10.2013r., 7.10.2014r. rozpoznając u niego pourazową ślepotę oka lewego - jednooczną, epizod depresyjny, nadciśnienie tętnicze, depresję reaktywną, niedoczynność tarczycy uznawał go za nadal częściowo niezdolnego do pracy łącznie do 31.10.2017r. w związku ze stanem narządu wzroku. Z tego względu ZUS O/R. decyzjami z dnia 24.10.2013r., 22.10.2014r. znak: (...) przyznawał mu prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy do 31.10. 2017r. na podstawie ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

Prawomocnym wyrokiem z dnia 18.11.2014r. sygn. akt IV P 332/13 Sąd Rejonowy w Stalowej Woli dokonał sprostowania protokołu ustalenia okoliczności i przyczyn wypadku przy pracy w ten sposób, że punktowi 5 tego protokołu wskazującemu ustalenie przyczyny wypadku, któremu wnioskodawca uległ w dniu 13.03.2012r. w miejsce dotychczasowego nadano brzmienie, ustalając, że przyczynami wypadku było:

- użycie czynnika materialnego niezgodnie z jego przeznaczeniem, posługiwanie się prowizorycznym narzędziem-siekierą,
- nie używanie przez pracownika środków ochrony indywidualnej,
- lekceważenie przez pracownika wykonującego pracę przy cięciu drutu oraz pracowników nadzoru pozwanego pracodawcy realnego zagrożenia uderzenia ostrym końcem przecinanego drutu,
- nie przestrzeganie przez pozwanego pracodawcę przepisów BHP przejawiające się w nie udzieleniu pracownikowi instruktarzu w zakresie czynności związanych z cięciem drutu oraz w zakresie ochrony przed zagrożeniami związanymi z wykonywaniem prac polegających na cięciu drutu, a także braku właściwego nadzoru pracodawcy nad pracownikiem w czasie wykonywania przez niego prac związanych z cięciem drutu i tolerowanie używania do tego niewłaściwych narzędzi oraz nie egzekwowanie na bieżąco bezpiecznego sposobu wykonywania tej pracy, tj. stosowania przez pracownika środków ochrony indywidualnej, przy czym nie stwierdzono stanu nietrzeźwości albo użycia przez poszkodowanego pracownika środków odurzających lub substancji psychotropowych.

(dowód:

- akta rentowe wnioskodawcy: pierwszy wniosek o rentę k.1, wnioski o ponowne ustalenie prawa do renty k.45. k. nienumerowane, zaświadczenie o zatrudnieniu k.9, decyzje ZUS O/R. z dnia: 18.09.2012r. k. 43, 18.10.2012r. k.88, 24.10.2013r., 22.10.2014r. k.nienumerowane, wyrok tut. Sądu z 12.02.2013r., wyrok Sądu Rejonowego w Stalowej Woli z dnia 18.11.2014r. k.39,

- akta orzecznicze ZUS: orzeczenia lekarza orzecznika ZUS z dnia 3.10.2012r. k. 13, z dnia 9.10.2013r. k.11, z dnia 7.10.2014r. k.21)

Zgodnie z przepisem art. 6 ust. 1 pkt. 6 ustawy z dnia 30.10.2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (j.t. Dz. U. z 2015 poz. 1242), zwanej dalej ustawą ubezpieczonemu, który stał się niezdolny do pracy wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej przysługuje renta z tytułu niezdolności do pracy.

Przy ustalaniu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową oraz do ustalenia wysokości tych świadczenia i jego wypłaty stosuje się odpowiednio przepisy ustawy o emeryturach i rentach z FUS, z uwzględnieniem przepisów niniejszej ustawy (art. 17 ust. 1 ustawy).

Zgodnie z art. 129 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS (jt. Dz.U. z 2015r. poz. 748 ze zm.) świadczenie wypłaca się poczynając od dnia powstania prawa do tych świadczeń, nie wcześniej jednak niż od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek.

J. S. pobiera świadczenie rentowe z tytułu częściowej niezdolności do pracy z ogólnego stanu zdrowia od 11.09.2012r. w związku ze stanem narządu wzroku i ma je przyznane do 31.10.2017r. Na skutek wniosku z 2.03.2015r. o

przyznanie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy organ rentowy wydał zaskarżoną decyzję przyznając mu prawo do świadczenia od 1.03.2015r., tj. od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek z powołaniem się na przepisy ustawy z dnia 30.10. 2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych.

Wnioskodawca domaga się przyznania prawa do niniejszego świadczenia i wypłaty wyrównania od 13.03.2012r., tj. od dnia powstania niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy.

Wprawdzie po raz pierwszy wniosek o takie świadczenie złożył w dniu 27.08.2012r., ale organ rentowy odmówił mu prawa do renty w związku z wypadkiem przy pracy, ponieważ zdarzenie z dnia 13.03.2012r. zostało uznane za wypadek przy pracy bez prawa do świadczeń z ustawy wypadkowej, zaś jako wyłączną przyczynę tego wypadku wskazano naruszenie przez wnioskodawcę przepisów dotyczących ochrony życia i zdrowia. Tutejszy Sąd rozpoznając odwołanie od powyższej decyzji prawomocnym wyrokiem z dnia 12.02.2013r. sygn. akt III U 1213/12 oddalił odwołanie.

Wyrokiem z dnia 18.11.2014r. Sąd Rejonowy w Stalowej Woli dokonał sprostowania protokołu ustalenia okoliczności i przyczyn wypadku przy pracy, któremu uległ odwołujący się. J. S. nie korzystał z instytucji skargi o wznowienie postępowania (art. 399 kpc i nast.) w sprawie zakończonej prawomocnym wyrokiem tut. Sądu z 12.02.2013r.

Zgodnie z art. 399 § 1 kpc w wypadkach przewidzianych w dziale VI kpc można żądać wznowienia postępowania, które zostało zakończone prawomocnym wyrokiem.

Przepis art. 403 § 2 kpc stanowi, że można żądać wznowienia w razie późniejszego wykrycia prawomocnego wyroku, dotyczącego tego samego stosunku prawnego, albo wykrycia takich okoliczności faktycznych lub środków dowodowych, które mogłyby mieć wpływ na wynik sprawy, a z których strona nie mogła skorzystać w poprzednim postępowaniu.

Możliwość wniesienia skargi o wznowienie postępowania, podobnie jak innych środków zaskarżenia, ograniczone jest terminami procesowymi. Termin do wniesienia skargi został uregulowany w zależności od podstawy wznowienia. Jeżeli skarga nie opiera się na podstawie z art. 401¹ kpc, to zasadniczo, zgodnie z art. 407 § 1 kpc, wnosi się ją w terminie trzymiesięcznym od dnia, w którym strona dowiedziała się o podstawie wznowienia.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt rozpoznawanej sprawy stwierdzić należy, że odwołujący się w niniejszej sprawie po powzięciu informacji o podstawie wznowienia postępowania w terminie ustawowym nie składał skargi o wznowienie do Sądu, natomiast w dniu 2 .03.2015r. złożył do organu rentowego nowy wniosek o rentę z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy. W stanie faktycznym zaistniałym w przedmiotowej sprawie zaskarżona decyzja wydana przez organ rentowy była prawidłowo i znajduje oparcie w przywołanych wyżej przepisach. ZUS w świetle przepisu art. 129 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS nie mógł przyznać świadczenia rentowego odwołującemu się z datą wcześniejszą niż data zgłoszenia wniosku. Brak jest podstaw do zmiany decyzji.

Mając powyższe na uwadze Sąd na podstawie przepisu art. 477¹⁴ § 1 kpc orzekł o oddaleniu odwołania.